రాంపండూ - ఫుట్‌బాలూ

ఒరేయ్ అనంతూ.

నువ్వు వెంటనే, కాదు కాదు... వెంఠనే... ఒక ఆస్ట్రేలియన్ జాతి పామేరియన్ కుక్కపిల్లను, ఒకటో రకం ఫుట్‌బాల్ బూట్లను నేను ప్రస్తుతం ఉంటున్న వాలివాడకి పంపవలసినది. పోస్టుమాస్టర్ పేర పార్సిల్ పంపితే నేను ఆయన దగ్గర్నుంచి తీసుకుంటాను. కుక్కపిల్లను పార్శిల్ చేయడం కుదరదంటే నువ్వే తీసుకురావలసినది. అది దొరకడం లేటవుతుందంటే ముందు బూట్లు పంపు. కాస్త ఆలస్యమయినా మంచి కుక్కపిల్లను వెతికి పంపు. సంక్రాంతికి ఈ ఊరొచ్చేందుకు రెడీగా ఉండు. ఇది లైఫ్ అండ్ డెత్ క్వశ్చన్ కాబట్టి ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని వ్యవహరించవలసినది. ఇప్పటికింతే సంగతులు.

-ఇట్లు

నీ ప్రియమిత్రుడు రాంపండు

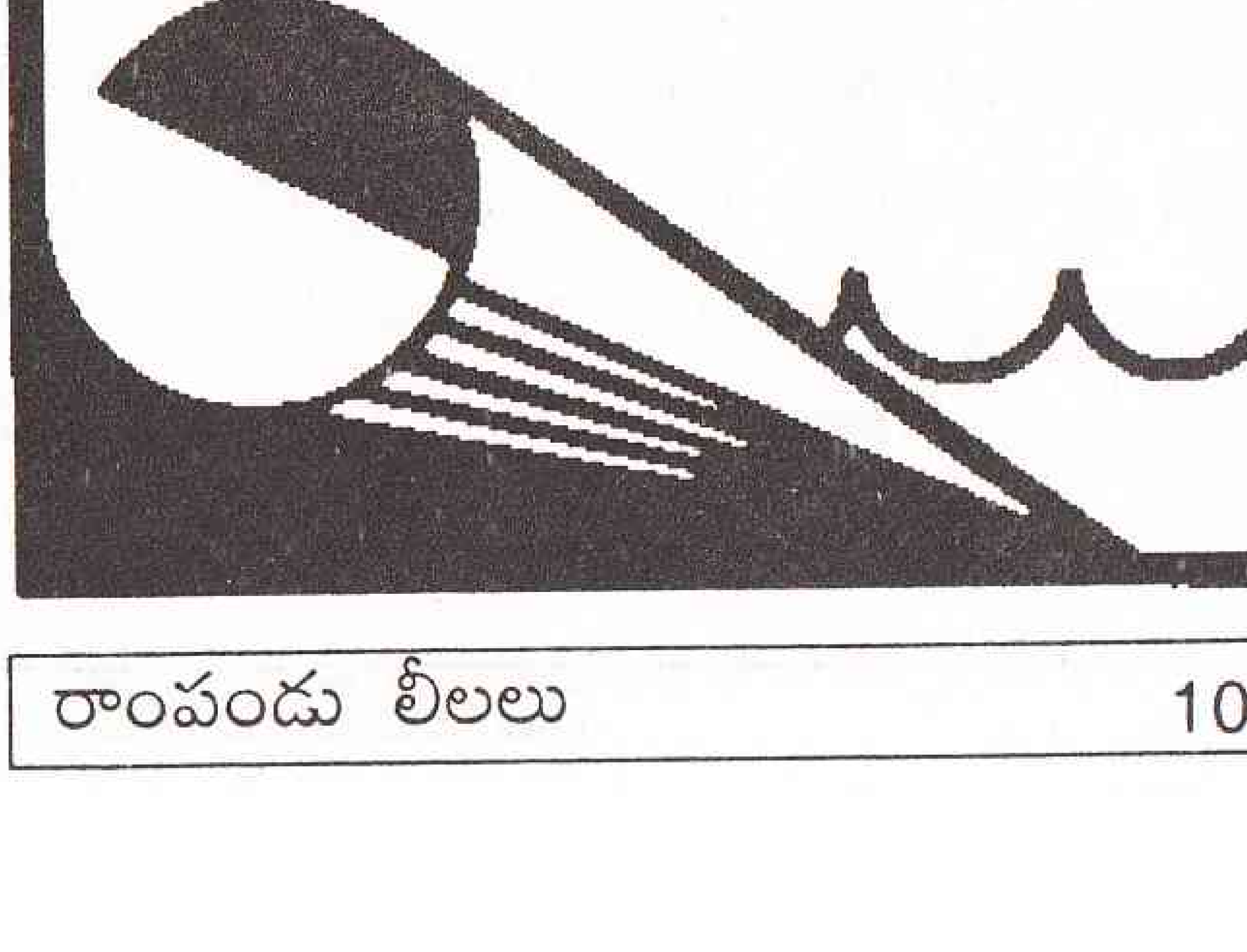

ఉత్తరం చూడగానే అనంత్ నిట్టూర్చాడు. 'అచలపతీ, ఈ ఉత్తరం నీకేమైనా అర్థమయిందా?" అని అడిగాడు.

అచలపతి చిన్నగా దగ్గి, "నాకు అర్థమయినంత వరకు - మీ ప్రియమిత్రుడు రాంపండు గారికి ఒక ఆస్ట్రేలియన్ జాతి పామేరియన్ కుక్కపిల్ల, ఫుట్‌బాల్ బూట్ల జత - ఒకటోరకంవి - కావాలని అనుకుంటున్నారండి. వాటిని ఎలా పంపాలో మీకు వేర్వేరు మార్గాలు సూచించారండి" అని విన్నవించాడు.

అనంత్‌కి ఒళ్లు మండింది - "అంటే ఆపాటి కూడా నాకు అర్థం కాక నిన్ను అడిగాననుకుంటున్నావా అచలపతీ? అసలా ఫుట్‌బాల్ బూట్లు ఎందుకంట?"

అచలపతి మళ్లీ వినయంగానే "సర్, నాకు తెలిసినంతవరకు - ఫుట్‌బాల్ బూట్లు ఫుట్‌బాల్ ఆడడానికి ఉపయోగిస్తారు. బహుశా రాంపండు గారికి ఫుట్‌బాల్ ఆడాలనే కోరిక కలిగివుంటుంది."

అచలపతి కేసి నమిలి మింగేసినట్టు చూసి అనంత్ పళ్లు గిట్టకరిచి, "ఓహో, అందుకా, నేను మరి ఎందుకో అనుకున్నానులే! మరి కుక్కపిల్ల కూడా ఎందుకు? దాంతో కలిసి ఫుట్‌బాల్ ఆడతాడా?" అనడిగాడు కసిగా.

అచలపతి సంయమనం కోల్పోలేదు. "నాకు తెలిసున్నంత వరకు - పామేరియన్ కుక్కపిల్లలు ఫుట్‌బాల్ ఆటలో పెద్దగా ఆసక్తి చూపవండి. మరి ఆస్ట్రేలియన్ జాతి కుక్కపిల్లలు వైవిధ్యంగా ఉంటాయేమో నాకు పెద్దగా తెలియదు".

అనంత్‌కి కోపం నసాళాని కెక్కింది. "ఓహో, మరి రాంపండుగాడు ఇది నాకు రాయడంలో అర్థం ఏమిటిట? నేనేమైనా క్రిస్మస్ తాత అనుకుంటున్నాడా? వాడిక్కావలసిన వస్తువుల లిస్టు రాసిస్తే అన్నీ వాడి గుమ్మంలో పడేసి పోవడం తప్ప నాకు వేరే పనేమీలేదా?"

అచలపతి వినయంగా ఒంగాడు. "తెలియదు సర్. మీరు చెప్తే వాలివాడ వెళ్లి రాంపండు గారిని కనుక్కుని వస్తాను".

అనంత్ నుదురు కొట్టుకున్నాడు. "తప్పకుండా వెళ్లు. వెళ్లి ఈ విషయంతో బాటు అన్ని సంగతులూ కనుక్కుని రా. ఈ మధ్యే ఆ వీణాపాణిని పెళ్లి చేసు కుంటున్నానని చెప్పాడు. చెప్పినవాడు మైలారం వెళ్లక, ఈ వాలివాడలో ఎందుకు తేలినట్టు? రేపే వెళ్లు. వెళ్లేటప్పుడు ఎలాగూ వెళుతున్నావు కాబట్టి బూట్స్ తీసుకెళ్లు. కుక్కపిల్ల సంగతి తర్వాత చూద్దాంలే!"

అచలపతి వాలివాడ వెళ్లి తిరిగివచ్చేదాకా అనంత్ సస్పెన్స్‌లోనే కొట్టుమిట్టులాడుతున్నాడు. రాంపండు మైలారంలో ఉండే రోజుల్లో వీణాపాణి అనే అమ్మాయితో ప్రేమలో పడడం, ఆమెను మెప్పించడానికి ఓ డాన్సుడ్రామా ఏర్పాటు చేయడం అనంత్‌కి తెలుసు. ఆ డ్రామా ఘోరంగా ఫ్లాపవడంతో వీణాపాణి రాంపండుని తిట్టి జన్మలో తనకు మొహం చూపించ వద్దనడం కూడా తెలుసు. అయితే కొన్నాళ్లకు ఆ డ్రామా ఫ్లాపవడానికి భూషణం పన్నిన కుట్రే కారణమని వీణాపాణికి తెలిసిందట. పశ్చాత్తాపంతో తిరిగి రాంపండుతో మాట్లాడ సాగిందట. క్రమంగా మనసు మెత్తబడి, వాళ్లిద్దరూ పెళ్లి చేసుకుందామనుకోవడం జరిగిందట. ఇవన్నీ పదిహేనురోజుల క్రితం రాంపండు వచ్చి అనంత్‌కి చెప్పిన విశేషాలు. మరి ఇంతలోనే రాంపండు వేరే వూళ్లో ఫుట్‌బాల్ ఆడడం ఎందుకో తెలియలేదు.

అచలపతి వస్తూనే సమాచారం మోసుకువచ్చాడు. రాంపండుకి, వీణాపాణికి మళ్లీ చెడిందట. రాంపండు కోపంతో బస్సెక్కి, మరో అందమైన అమ్మాయి కనబడిన మొట్టమొదటి

ఊళ్లో దిగిపోయాడట. ఆ ఊరే వాలివాడ. ఆ అమ్మాయే మేనక. జంతువులంటే మహాప్రేమట. వాళ్ల ఊరన్నా కూడా ప్రేమేట. ఆమెను ప్రేమించడానికి రాంపండు ఆ ఊళ్లో తిష్టవేసి ఆమె చుట్టూ తిరుగుతున్నాడట.

అనంత్‌కి ఇక్కడ సందేహం వచ్చింది. "జంతువులంటే ప్రేమ అన్నావు కాబట్టి ఆమెను ఇంప్రెస్ చేయడానికి కుక్కపిల్ల అడిగి ఉంటాడనుకో. మరి ఫుట్‌బాల్ ఆడటం ఎందుకు?"

"అది రెండో ఇష్టానికి సంబంధించినదండి... మేనక గారికి వాలివాడ అంటే మహాఇష్టమని చెప్పాను కదా. ప్రతీ సంక్రాంతికి వాలివాడకు, పొరుగున ఉన్న సుగ్రీవవాడకు ఫుట్‌బాల్ మ్యాచ్ అవుతుంది. అది కురుక్షేత్రం లెవెల్లో అన్నదమ్ముల మధ్య యుద్ధమంత భీకరంగా సాగుతుందట. రాంపండు గారు వాలివాడ తరపున ఆడి, దాన్ని గెలిపించి, ఊరిపేరు నిలబెట్టి, మేనకగారి మనసును చూరగొనడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు సర్" అని వివరించాడు అచలపతి.

అనంత్ నిట్టూర్చాడు. "ఆ వీణాపాణి కాస్త ఇంటెలింజెంటు అమ్మాయిలా కనబడింది. తనని చేసుకుంటే వీడూ బాగుపడతాడేమో ననుకున్నాను. కానీ వీడికా రాత లేనట్టుంది. పోయి, పోయి ఈ జంతుప్రియను ప్రేమిస్తున్నాడు."

"సర్, సంక్రాంతి ఆటల పోటీల సమయానికి మీరక్కడికి తప్పకుండా రావాలని రాంపండుగారు మరీమరీ చెప్పారండి. కుక్కపిల్లను వెతికే పని నా కప్పగించారు."

"నేను వెళ్లే లోపున దొరికితే నేను పట్టుకెళతానులే కానీ, మన రాంపండు గాడికి ఫుట్‌బాల్ ఆడడం బాగా వచ్చా అని నా కనుమానం. స్కూలు రోజుల్లో ఏదో ఆడేవాడనుకో" అంటూ నాన్చాడు అనంత్.

"అలా అయితే ఆయన చాలా రిస్కు తీసుకుంటున్నారనే చెప్పాలి సర్. నాకు ఊళ్లో అందిన సమాచారం ప్రకారం ఆ రెండు ఊళ్ల మధ్య ఏటా జరిగే పోటీలో రక్తసిక్తం కాని ఏడాది ఇప్పటిదాకా లేదట! ఫుట్‌బాల్ రూల్స్ ప్రకారం ఆడాలన్న పట్టింపు రెండూ జట్లకూ లేదుట సర్. ఎవరిశక్తి కొద్దీ వాళ్లు తన్నుకోవడమేనట".

"ఆపాటి దానికి ఈ ఆట ఎందుకు? హాయిగా తన్నేసుకుంటే పోయేదిగా!" అనంత్‌కి అనుమానం వచ్చింది.

"అందుకు రెండూళ్ల వాళ్లు ఒప్పుకోరు సర్. రామాయణ కాలం నుండి ఆ రెండు ఊళ్ల మధ్య ఈ ఆట సాగుతోందని ప్రతీతిట సర్. వాలి సుగ్రీవుల రాజ్యాలు అక్కడే ఉందని ఎవరో చరిత్రకారుడు కూడా చెప్పాడట. ఆట ఆపినా, సౌమ్యంగా ఆడినా పెద్దల పట్ల, సాంప్రదాయం పట్ల అపచారం చేసినట్టే భావిస్తారుట సర్. అందుకే 1968లో ఏడుగురు ఆటగాళ్లు చచ్చిపోయినా పోలీసులకు కూడా చెప్పకుండా రెండూళ్లవాళ్లూ దాచి పెట్టారుట" అచలపతి చెప్పాడు.

"ఏడుగురు చచ్చిపోయారా?"

"ఏడుగురు ఆటగాళ్లండి. చూసేవాళ్లతో కలిపితే పన్నెండండి. 1864లో పోలిస్తే ఆ అంకె సగం కంటె తక్కువేటండి. 1967లో మళ్లీ..."

అచలపతి ఇంకా ఏవో గణాంకాలు వల్లిస్తున్నాడు కానీ అనంత్ వినలేదు. రాంపండు ప్రాణం నిలపాలంటే తక్షణం వాలివాడలో వాలాల్సిందే అనుకున్నాడు.

***

మర్నాడు ఆ సమయానికి వాలివాడలో అనంత్ రాంపండుకి బుద్ధి గరపబోతున్నాడు. కానీ రాంపండు గరిపించుకునే మూడ్‌లో లేడు. తను చిన్నప్పటినుండి రఫ్ అండ్ టఫ్ టైపుట. అనంత్ వాళ్లలాటి కోసం రొమాంటిక్ అవతారంలో కనిపించినా లోపల్లోపల తను అసలైన హీ-మాన్‌ట. ఆడవాళ్ల చిరునవ్వు గెలవడం కోసం కత్తులతో ద్వంద్వయుద్ధం చేసి చచ్చిపోయే ఇంగ్లీషు నైట్స్ తాలూకు రక్తం తనలో ప్రవహిస్తోందట. సప్తసముద్రాలు ఎక్కడున్నాయో తెలియక వదిలేసాడట కానీ లేకపోతే అవన్నీ దాటి చెట్టుతొర్రలోంచి ప్రేయసి అడిగిన జాంపండు తెచ్చిపెట్టే టైపుట. ఈ ఫుట్‌బాల్ వీరయుద్ధంలో చచ్చిపోయినా ఫర్వాలేదుట. ఏడాదికోసారి మేనక భర్తతో సహా తన సమాధికి నడిచి వచ్చి ఓ కన్నీటిబొట్టు విడిచినా చాలుట. ఆ బొట్టు తాగి దెయ్యంగా ఇంకో ఏడాది ఆయుష్షు పోసుకుంటాడట.

ఈ ఉపన్యాసం విన్నాక అనంత్ కాస్త చలించాడు. "ఒరేయ్, పోనీ నేను చెప్పినట్టు ఊరొదిలి పారిపోవద్దులే. ఆ రోజు కాలు బెణికిందని చెప్పి ఆట మానేసి ఇంట్లో కూచో. అప్పుడు నీ పరువు పోదు. మేనకకు నీ మీద కోపం రాదు" అన్నాడు.

రాంపండు అనంత్‌ను చూసి జాలిగా నవ్వాడు. "ఎలా అనగలిగావురా అంతమాట? ఒక పక్క మేనక నన్ను వాలివాడ పరువుని కాపాడే ఏకైక రక్షకుడిగా చూస్తూ ఉంటే ఆమె నమ్మకాన్ని వమ్ము చేసి నేను దొంగ వేషాలు వేయాలా? ఇదే ఇంకోడెవడైనా అని ఉంటే ఈ పాటికి బతికి ఉండగలిగివాడా?"

రాంపండు పోజు జూసి అనంత్‌కి ఒళ్లు మండిపోయింది. "వాలివాడ పరువు కాపాడే బాధ్యత నీ మీద ఉన్నప్పుడు నువ్వు సుగ్రీవవాడ తరఫున ఆడాలి మరి" అనేసి వచ్చేశాడు.

వచ్చి అచలపతికి ఫోన్ చేశాడు. "అచలపతీ, ఈ రాంపండు గాడు ఎవడిమాటా వినేట్టు లేడు. ఆడి తీరతానంటున్నాడు. అర్భకప్రాణి.... గుటుక్కుమంటాడేమోనని భయంగా ఉంది. ఏదైనా ఉపాయం చెప్పు." అన్నాడు.

అచలపతి దగ్గర ఉపాయం రెడీగా ఉంది. "సర్, రాంపండుగారు ఇంతకు తెగించడానికి కారణం వీణాపాణి మీద ఆయనకున్న కోపమే ననుకుంటున్నాను. ఎక్కడైతే ప్రేమ బాగా వుంటుందో అక్కడే కోపం ఎక్కువవుతుంది. వీణాపాణిని సాధించడానికి రాంపండుగారు ఈ ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేస్తున్నారనిపిస్తోంది."

"కరెక్టే. మధ్యమధ్యలో 'ఆ వీణాపాణికి నా సత్తా ఏమిటో తెలిసి రావాలి' అంటూ రాంపండు గొణుగుతున్నాడు కూడా. ఆమె మీద కసితోనే ఈ మేనకను రెట్టింపు లవ్ చేస్తున్నాడనిపిస్తోంది".

"ఆయన మనస్సులో వీణాపాణి మీద ఉన్న ప్రేమను బయటకు తీసుకురావాలంటే ఒకటే మార్గం సర్. వీణాపాణి పేరు మీద ఓ టెలిగ్రాం - "నా పొరబాటు తెలుసుకున్నాను. నన్ను క్షమించి తిరిగి రా" అని ఇవ్వాలి.

"గుడ్, అచలపతీ మంచి ఐడియా చెప్పావ్. నువ్వు మైలారం వెళ్లి అక్కణ్నుంచి టెలిగ్రాం ఇయ్యి. ఇప్పుడే ఇచ్చేయకు. ముందే వెళ్లి చూసి వచ్చేసి మళ్లీ ఆటకు సిద్ధమవుతాడు. ఆట రోజున పొద్దున్నే అందేట్టు నేనున్న హోటలు అడ్రసుకు పంపు. నేను పట్టుకెళ్లి ఇచ్చి దగ్గరుండి వాణ్ని వెనక్కి పంపిస్తాను. మేనక దక్కకపోతే అదే పోయే, ప్రాణం దక్కుతుంది." అన్నాడు అనంత్.

అచలపతి టెలిగ్రాం సరిగ్గా అనుకున్న టైముకే వచ్చింది. దాని గురించి కాసుక్కూచున్న అనంత్ హుటాహుటి ఆటస్థలానికి బయలు దేరాడు. అప్పటికే రణరంగం సిద్ధమయింది. ఇసకేస్తే రాలనంత మంది జనం. వాలివాడ, సుగ్రీవవాడ జనాలే కాక చుట్టుపట్ల పదూళ్ల జనం చేరారు. సగం మంది ఆ ఊరికి, తక్కిన సగం ఈ ఊరికి సపోర్టుట. రక్తం ఏరులై పారడానికి సిద్ధంగా కాలువలు అవీ తవ్వి కూచున్న ఫీలింగ్ వచ్చింది అనంత్‌కి. గ్రౌండులోకి దిగకుండానే రాంపండుని పట్టుకుందామనుకున్నాడు కానీ అంతమంది జనంలో రాంపండు ఎక్కడున్నాడో తెలుసుకోవడం మహా కష్టమైంది. చివరికి గ్రౌండ్ మధ్యలోకి పరిగెత్తుతున్నప్పుడు వెంటాడి పట్టుకున్నాడు.

"ఒరేయ్, ఆగాగు. నీకో ముఖ్యమైన కబురు చెప్పాలి. " అన్నాడు అనంత్ ఒగరుస్తూ.

"ఇప్పుడు ఆటలో విజయం తప్ప మరేదీ ముఖ్యం కాదు నాకు." అన్నాడు రాంపండు నాటకఫక్కీలో.

"ఈ టెలిగ్రాం చూస్తే నువ్వలా అనవ్." అంటూ అనంత్ చొక్కా జేబులో చెయ్యి పెట్టాడు. టెలిగ్రాం తగల్లేదు. ఆ తర్వాత పాంటు కుడి జేబులో వెతికాడు. ఊహూ. ఎడమ జేబులో.. ఆ తర్వాత హిప్‌పాకెట్‌లో... ఊహూఁ..ఎక్కడా లేదు.హడావుడిలో చొక్కా మార్చినప్పుడు మర్చిపోయివుంటాను అనుకున్నాడు అనంత్. కానీ రాంపండు ఇవేమీ పట్టించుకోలేదు. "నీ టెలిగ్రాం నీ దగ్గరే అట్టేపెట్టుకో. తర్వాత చూద్దాం." అన్నాడు విసుగ్గా.

"ఒరేయ్, టెలిగ్రాం సంగతి పక్కన బెట్టినా నీ ప్రాణాలు కాపాడుకోరా. ఈ మేనకకు నీ మీద ఏమాత్రం అభిమానం ఉన్నా నిన్నిలా బలిపీఠం ఎక్కించేది కాదు. కనీసం నీకు వీరతిలకం కూడా అద్దలేదు చూడరా."

"పాపం ఈ జనసమ్మర్దంలో నా దగ్గరకి చేరలేకపోయి వుంటుందిరా. ఆ గుంపులో కూచుని నా విజయం కోసం దేవుణ్ని ప్రార్థిస్తూ ఉంటుంది. ఇక కబుర్లాపు. నన్ను కదనరంగంలోకి దూకనీ." అంటూ ముందుకు పరిగెత్తాడు రాంపండు.

రాంపండుని ఫుల్‌షేపులో చూడడం అవాళ్టికి అదే ఆఖరుసారి అనంత్‌కి. ఎందుకంటే కొద్ది సెకండ్లలోనే ఆట ప్రారంభం కావడం, సుగ్రీవవాడ వాళ్ళు మాటిమాటికి రాంపండుని చుట్టుముట్టడం జరిగింది. ముఖ్యంగా ఓ ఎర్రచొక్కా వాడు, రాంపండు కంటె సైజులో రెట్టింపు ఉన్నవాడు రెండు నిమిషాలకో సారి రాంపండుని వాటేసుకుని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయడం జరిగింది. కొద్దిసేపట్లో అనంత్‌కి అర్థమయిందేమిటంటే - మామూలు ఫుట్‌బాల్ రూల్స్‌కీ, ఇక్కడ ఆడే ఆటరూల్స్‌కీ పెద్దగా పోలికల్లేవు. ఇద్దరు ఆటగాళ్లు తోసుకోవడానికి, కుమ్ముకోవడానికి మధ్యలో బంతి ఉండవలసిన అవసరం లేదు!

ఆట పావుగంట గడిచేసరికి అందరికీ అర్థమయింది - ఈ సారి సుగ్రీవవాడ ఆటగాళ్లందరూ రాంపండు మీదనే దృష్టి కేంద్రీకరించారని. దానికి కారణం కూడా తెలిసిపోయింది - 'మేమూ, మేమూ అన్నదమ్ముల్లాంటివాళ్లం. కొట్టుకుంటాం, చంపుకుంటాం. మధ్యలో వాలిసుగ్రీవుల మధ్య రాములవారిలా ఈ రాంపండుగాడిని ఎవరు దాపురించమన్నారు?' అని సుగ్రీవవాడ వాళ్లకి కోపంట.ఇలాంటి ఔట్‌సైడర్స్ మళ్లీ ఈ పోటీవైపు కన్నెత్తి చూడకుండా తరతరాలపాటు గుర్తుంచు కోవడానికి గాను, రాంపండును ఒక ఉదాహరణగా మిగిలిద్దామని కంకణం కట్టుకున్నారట వాళ్లు. కంటికి కొట్టొచ్చేట్టు డ్రస్ చేసుకోవడం ద్వారా రాంపండుని అవతలివాళ్లందరూ బాగా గుర్తుపెట్టుకోగలిగేరు. ఒక్కోడు రావడం, రాంపండుని తన్నేసి పోవడం - కాళ్లతో... కాళ్లు నొప్పిపుట్టాక చేతులతో! వాలివాడ

మట్టిని రాంపండు చాలా సార్లే రుచిచూశాడు. వాడలా చూసినప్పుడల్లా సగం మంది జనం కేరింతలు కొట్టారు. రాంపండు ఒక్కడే దెబ్బలు తిన్నాడని అనడం కరక్టు కాదు కానీ, గ్రౌండ్ మొత్తంలో ఫుట్‌బాల్ తర్వాత ఎక్కువ తాపులు తిన్నది మాత్రం అతనే! రాంపండు అందరికీ తెలిసి పోయేట్లా మరీ అంత గాడీ డ్రస్ వేసుకోకుండా వుంటే బాగుండేదని, కన్ఫ్యూజన్‌లో వేరేవాళ్లకు కూడా వడ్డన జరిగేదనీ అనంత్ అనుకున్నాడు కానీ ఇంటర్వెల్‌లో రాంపండుని గుర్తుపట్టగలిగినది ఆ డ్రస్ వల్లనే! ముక్కు, మొహం ఏకమయి పోవడం వల్ల రాంపండు షేపులు పూర్తిగా మారిపోయాయి.

"ఒరేయ్, ఇప్పటికైనా మేలుకో. మేనక కాకపోతే మరో రంభ దొరుకుతుంది. బతికుంటే ఇంకో రొమాంటిక్ ఎపిసోడ్ నడుస్తుంది. ఏదో ఒకటి చెప్పి బయటకు వచ్చేయ్." చెప్పిచూశాడు అనంత్.

"ఇప్పుడు మేనక కోసం కాదురా. నా కోసం ఆడుతున్నాను. ఆ సుగ్రీవవాడ జనాలను మట్టుపెట్టకపోతే నా పేరు రాంపండే కాదు. ముఖ్యంగా ఆ ఎర్రచొక్కావాడి రక్తం కళ్లజూడ కుండా వదిలిపెట్టను చూడు." అని భీషణ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు రాంపండు. అతని పట్టుదల చూసి వాలివాడ వాళ్లు సిగ్గుపడ్డారు. ఎక్కడో ముక్కూ మొహం తెలియని (ఇప్పుడు బొత్తిగా తెలియటం లేదు) వ్యక్తి తమ ఊరికోసం ఇంత త్యాగం చేస్తూ ఉంటే తాము మాత్రం మెత్తగా ఉన్నామేమిటని.

ఇంటర్వెల్ తర్వాత ఆటలో రాంపండు ఫుట్‌బాల్ ఎక్కడుందో పట్టించుకోలేదు. సుగ్రీవవాడ ఆటగాళ్లు ఒక్కోడి దగ్గరికి వెళ్లడం, పొట్టలో తన్నడం, కన్ను సగం మూసుకుపోయి సరిగ్గా కనబడక ఒక్కోసారి గాల్లో కూడా తన్నేసేడు. కానీ కాలు ఝుళిపించడం మాత్రం మానలేదు. సర్కస్‌లో బఫూన్‌కి వచ్చినంత పాపులారిటి వచ్చింది అతనికి. ఇరుపక్షాల జనం కూడా అతని చేష్టలు చూసి జయజయధ్వానాలు పలికేరు. రాంపండుకి ఇంకా పూనకం వచ్చింది. కాళ్లు నెప్పిపెట్టాక తలతో పొడవడం మొదలు పెట్టాడు. అతనికి పెరుగుతున్న ప్రజాదరణ చూసి వాలివాడ వాళ్లు అతని వెంట నడిచారు. సుగ్రీవవాడ వాళ్ల ఆత్మస్థైర్యం సడలింది.

ఈ హడావుడిలో బాలు వచ్చి రాంపండు కాలుకి ఎలా తగిలిందో కానీ వెళ్లి గోల్ అయి కూచుంది. ఆ సమయంలో గోల్‌కీపర్ రాంపండు శరీరం కింద నలుగుతున్నాడు. బంతి ఆపబోయిన అతని చెయ్యి రాంపండు పంటి కాటుకి గురయ్యింది. ఏతావాతా ఆ రోజు ఆటలో నమోదయిన ఏకైక గోల్ రాంపండు ఖాతాలో జమ అయింది. అతడే ఆనాటి ఆటకు హీరో! ఆ తర్వాత జనం అతనికి పట్టిన నీరాజనాలకు అంతే లేదు. అనంత్ అతనికి ఫర్లాంగు దూరంలో ఉండిపోవలసి వచ్చింది.

మర్నాడు పొద్దున్న మాత్రమే అనంత్‌కి రాంపండుని ఏకాంతంగా కలవగలిగేడు. మూలుగుల మధ్య రాంపండు చెప్పిన సమాచారం విని అనంత్ మూర్ఛపోబోయాడు - నిన్నటి రోజున ఆటస్థలంలో మేనక లేదుట. ఆస్ట్రేలియన్ జాతి పామేరియన్ కుక్కపిల్ల అక్కడ దొరుకుతోందని సిటీనుండి ఎవరో ఫోన్ చేస్తే దానికోసం వెళ్లిపోయిందట.

"చూశావురా ఘోరం! తన కోసం నేను ప్రాణాలను పణంగా పెట్టి ఆడితే, ఆట కూడా చూడకుండా, జనాలు నన్ను ఎత్తుకుమోసిన దృశ్యం చూడకుండా వెధవ కుక్కపిల్ల కోసం సిటీకి వెళ్లి కూచుంటుందా? అన్యాయం కదూ, అదే అంటే తనకు కోపం వచ్చేసింది. అసలే ఆ ఫోన్ చేసిన పెద్దమనిషి కనబడలేదుట. కుక్కపిల్ల దొరకలేదన్న ఏడుపుకి తోడు నేను

పెట్టిన చివాట్లతో మరీ కోపం తెచ్చుకుంది. తిట్టేసి వెళ్లిపోయింది. ఇటువంటి కృతఘ్నురాలంటే నాకు మనసు విరిగిపోయిందిరా!" అంటూ ఘొల్లు మన్నాడు రాంపండు.

ఇంటికి తిరిగిరాగానే అనంత్ అచలపతిని పిలిచాడు, "అచలపతీ, ఆ ఫోన్‌కాల్ నువ్వే చేసి వుంటావని నాకు తెలుసు. దాని వల్ల మంచే జరిగింది గానీ దాని అవసరం పడుతుందని ఎలా ఊహించావ్? మేనక సంగతి నీకు అంతబాగా తెలుసా?"

అచలపతి సీరియస్‌గానే సమాధానం చెప్పాడు "సర్, నాకు మీ సంగతి కూడా బాగానే తెలుసు. టెలిగ్రాం విషయంలో ఏదో ఒక తెలివితక్కువ పని చేసి తీరతారనుకున్నాను. ఒకవేళ టెలిగ్రాం ఇచ్చినా మీ ప్లాను ప్రకారం రాంపండు వెనుకంజ వేయడని కూడా అనుకున్నాను. ఎందుకైనా మంచిదని మేనక మేడమ్‌కి ఫోన్ చేశాను. కావలసిన రిజల్టు రాబట్టుకున్నాం."
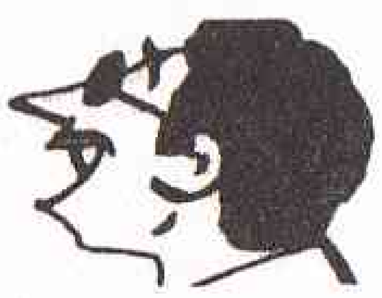
"హారి అసాధ్యుడా" అని మనసులోనే అనుకుని అనంత్ మారు మాట్లాడకుండా ఊరుకున్నాడు.